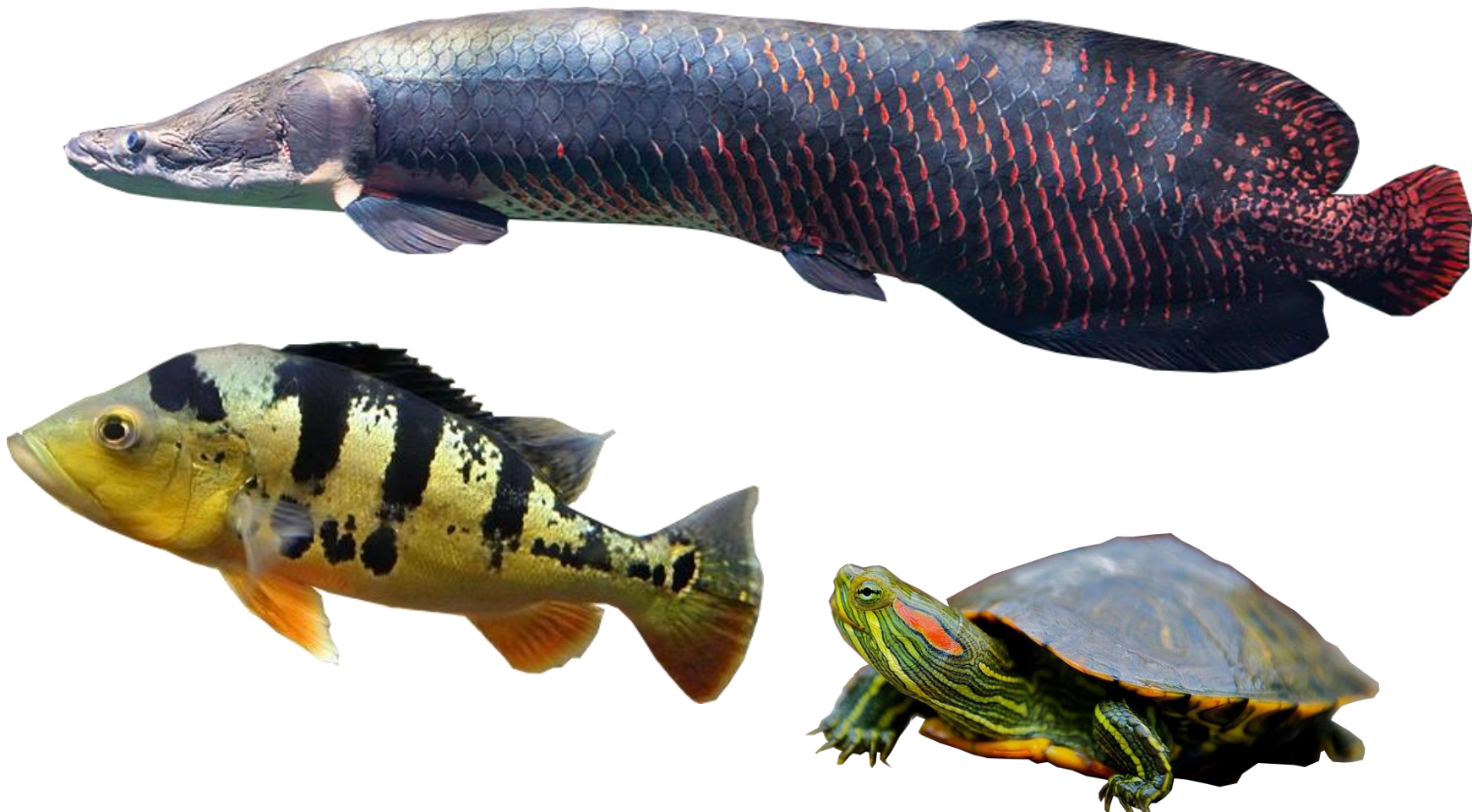

สัตว์น้ำต่างถิ่นที่รุกรานคืออะไร ?

สัตว์น้ำต่างถิ่นที่รุกราน (AQUATIC INVASIVE SPECIES) ชนิดพันธุ์สัตว์น้ำต่างถิ่นที่เข้ามาในแหล่งน้ำใหม่ แล้วปรับตัวเข้ากับสภาพแหล่งน้ำและสามารถตั้งถิ่นฐาน มีการแพร่กระจายได้ในธรรมชาติจนเพิ่มปริมาณ อย่างรวดเร็วแทนที่สัตว์น้ำพื้นเมือง อาจทำให้ชนิดพันธุ์ท้องถิ่นหรือชนิดพันธุ์พื้นเมืองสูญพันธุ์ได้ ส่งผลคุกคามต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งยังส่งผลกระทบต่อสมดุลนิเวศ และก่อให้เกิดความสูญเสียทางสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย และเศรษฐกิจของประเทศ

ผลกระทบของสัตว์น้ำต่างถิ่นมีอะไรบ้าง ?

ทำให้สมดุลนิเวศแหล่งน้ำเปลี่ยนแปลง เนื่องจากสัตว์น้ำต่างถิ่นบางชนิดกินพืช สัตว์น้ำต่างถิ่นบางชนิดเป็นผู้ล่า กินสัตว์น้ำพื้นเมืองเป็นอาหาร หากสัตว์น้ำต่างถิ่นเพิ่มปริมาณมากๆ จะทำให้จำนวนชนิดสัตว์น้ำในแหล่งน้ำลดลง เกิดผลเสียต่อองค์ประกอบชนิดสัตว์น้ำและพืชในถิ่นที่อยู่อาศัยเดิม เช่น ปลากระพงนกยูง ปลาซัคเกอร์ ปลาช่อนอเมริกา และปลาเป็ด

การเพิ่มปริมาณของสัตว์ต่างถิ่นมากเกินไป เช่น ปลาหมอสีคางดำ ปลาหมอปัตเตอร์ หอยเชอรี่ สัตว์น้ำต่างถิ่นเหล่านี้จะไป **แย่งแย่งถิ่นที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร และแหล่งวางไข่ของสัตว์น้ำพื้นเมือง** ให้สัตว์น้ำบางชนิดที่อ่อนไหวลดจำนวนลง และอาจสูญพันธุ์ไปจากแหล่งน้ำได้

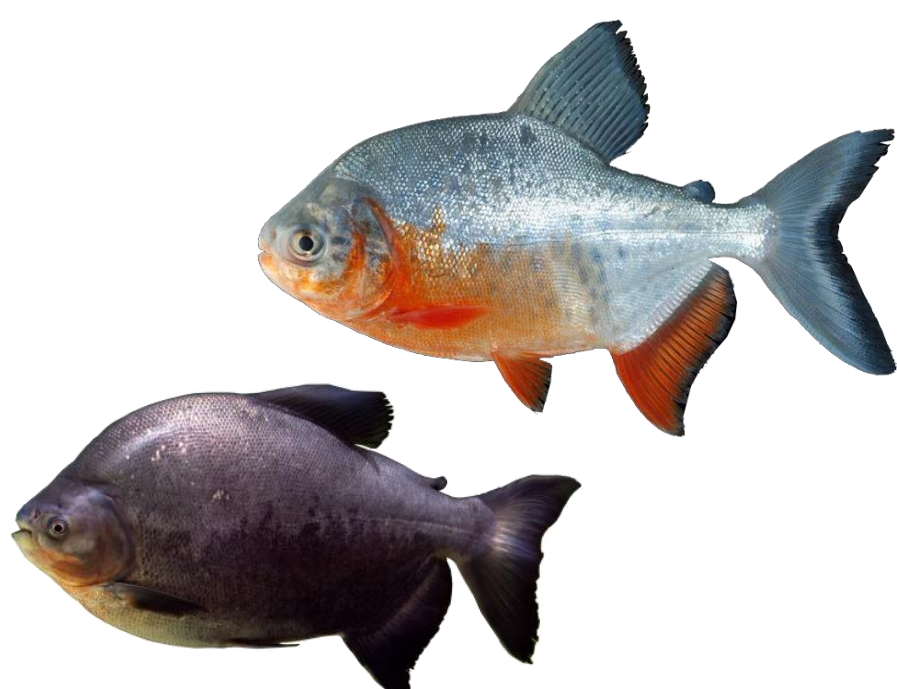

สัตว์น้ำต่างถิ่นบางชนิด **เป็นพาหะนำโรคหรือปรสิต** เมื่อเข้ามาสู่แหล่งน้ำของไทยอาจจะแพร่โรคระบาดไปสู่สัตว์น้ำพื้นเมืองที่ไม่มีภูมิคุ้มกันต้านทานได้ เช่น ปลาจีน เป็นพาหะของโรคหนอนสมอและราป่วยฝ้าย, กุ้งก้ามแดง หรือ กุ้งเครย์ฟิช เป็นพาหะนำโรค Crayfish plague, กบบางชนิดเป็นพาหะโรคเชื้อรา Chytridiomycosis, และสัตว์น้ำบางชนิดอาจนำพยาธิมาสู่มนุษย์ได้ เช่น หอยเชอรี่

รบกวนหรือทำลายแหล่งที่อยู่อาศัย เช่น ปลาซัคเกอร์ ซึ่งมีพฤติกรรมกัดขุดโพรงในช่วงฤดูวางไข่ จะทำให้สภาพตลิ่งพัง กรณีกุ้งเครย์ฟิชและหอยเชอรี่ มีผลกระทบต่อสังคมพืชน้ำที่มีต้น ใบอ่อน โดยจะกัดกินทำลายจนหมด และเกิดการเปลี่ยนแปลงสังคมพืชในแหล่งน้ำทำให้ความหลากหลายของชนิดสัตว์น้ำลดลง

ก่อให้เกิดการปนเปื้อนทางพันธุกรรม สัตว์น้ำต่างถิ่นบางชนิดมีลักษณะทางพันธุกรรมที่ใกล้เคียงกับชนิดพันธุ์พื้นเมือง อาจมีการผสมพันธุ์กันทำให้เกิดลูกผสมทำให้ความหลากหลายทางพันธุกรรมเดิมเสื่อมลง หรือให้ลูกที่มีอัตราการรอดต่ำลง หรือเป็นหมันในรุ่นต่อไปได้ และอาจทำให้ชนิดพันธุ์เดิมสูญพันธุ์ไป เช่น ปลาดุกแอฟริกัน หรือดุกัสเซีย และลูกผสม (บิกอูย) อาจทำให้เกิดการปนเปื้อนทางพันธุกรรมในปลาดุกอูยและปลาดุกด้าน และกบบูลฟร็อกอาจทำให้เกิดการปนเปื้อนทางพันธุกรรมในกบนา

“ มาช่วยกัน

หยุด!! การแพร่กระจาย ชนิดพันธุ์สัตว์น้ำต่างถิ่น ”

“ **ไม่นำเข้า ไม่ครอบครอง**

ไม่เลี้ยง ไม่แจกจ่าย ไม่ปล่อยลงในแหล่งน้ำธรรมชาติ ”